

РЕШЕНИЕ

№ 215

гр. Враца, 21.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росица Ив. Ангелова

при участието на секретаря Ваня Люб. Василева
като разгледа докладваното от Росица Ив. Ангелова Административно наказателно дело № 20221420200418 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.58д-63д от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и е образувано по въззивна жалба от „Ти Би Ай Банк“ ЕАД, ЕИК 131134023, със седалище и адрес на управление гр.София против наказателно постановление (НП) № К-000178 от 18.04.2022 г., издадено от директора на РД за областите Видин, Монтана и Враца към ГД КП при КЗП, с което за нарушение на чл.11, ал.1, т.1, т.5, т.10 и т.26 от Закона за потребителския кредит (ЗПК), на основание чл.45, ал.1 ЗПК, на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000.00 (три хиляди) лева.

Юридическото лице – жалбоподател оспорва НП и твърди, че същото е неправилно и незаконосъобразно, за което посочва доводи в подадената жалба. Процесуален представител на жалбоподателя не се явява в проведеното открито съдебно заседание.

Представител на ответната КЗП, редовно призован, в съдебно заседание не се явява, представил е писмено становище в защита на това, че НП следва да бъде потвърдено от съда като правилно и законосъобразно.

Страните претендират присъждане на направените по делото разноски.

Жалбата против атакуваното НП е подадена в законоустановения по чл.59, ал. 2 от ЗАНН срок, от надлежна страна, същата е процесуално

допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Врачанският районен съд, като взе предвид депозираната жалба, събраните по делото доказателства, доводите и съображенията на страните, намери за установено от фактическа страна следното:

Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на (АУАН) № К-000178 от 31.03.2022 г. за това, че на 27.12.2021 г. кредиторът „Ти Би АЙ Банк“ ЕАД при сключване на договор за потребителски кредит №4053452450 с потребител-физическо лице, не е вписал всички необходими реквизити, съобразно изискванията на Закона за потребителския кредит. От съдържанието на сключения договор е установено, че не е налична пълната информация относно: място на сключване на договора; данни за юридическото лице, когато в договора участва кредитен посредник; годишен процент на разходите; адрес на КЗП като контролен орган по спазване изискванията на закона.

Актосъставителят квалифицирал нарушението като такова по чл.11, ал.1, т.1, т.5, т.10 и т.26 от ЗПК. Актът е съставен в присъствието на упълномощено от нарушителя лице, след надлежно уведомяване. Към АУАН са приложени Констативен протокол № К-2728206/19.01.2022 г. и Протокол за проверка на документи № К-0129973/31.03.2022 г.

Въз основа на горния акт за установяване на административно нарушение, наказващият орган е издал атакуваното НП № К-000178 от 18.04.2022 г., издадено от Директора в Регионална дирекция за областите Видин, Монтана и Враца със седалище град Монтана към главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите (КЗП), с което за нарушение на чл.11, ал.1, т.1, т.5, т.10 и т.26 от ЗПК и на основание чл.53 от ЗАНН, чл.55, ал.2 от ЗПК и чл.45, ал.1 от ЗПК, на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 /три хиляди/ лева.

При обжалването на НП пред Районен съд Враца са събрани гласни доказателства, като са допуснати до разпит трима свидетели: свидетел, присъствал при извършването на проверката и при съставянето на акта, свидетел - присъствал само при съставянето и връчването на акта и актосъставителят. Съдът кредитира изцяло показанията на свидетелите, поради пълното им съответствие с писмените доказателства по делото и едни

с други, и с изложеното в АУАН.

По делото са приети и съответно приложени следните релевантни към спора писмени доказателства: Заповед № 678/ 23.12.2021 г. за компетентността на АНО и Заповед № 99 ЛС/ 01.02.2016 г. за компетентността на актосъставителя, издадени от Председателя на КЗП; обжалваното Наказателно постановление № К-000178 от 18.04.2022 г. и съставения АУАН № К-000178 от 31.03.2022 г.; Констативен протокол № К-2728206/19.01.2022 г. и Протокол за проверка на документи № К-0129973/31.03.2022 г.; Жалба с вх. № М-03-6 от 11.01.2022 г. от И.С.Иванова и Договор за потребителски кредит №4053452450, сключен на 27.12.2021 г. с потребителя И.С.Иванова; Писмено възражение от 05.04.2022 г. срещу съставения АУАН и Становище на жалбоподателя; СЕФ за предоставяне на информация за потребителски кредит и документи, представени от жалбоподателя, общо 111 страници.

При гореустановената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е депозирана от легитимна страна, в предвидения от законодателя преклузивен срок и срещу наказателно постановление от категорията на обжалваемите, поради което се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество. Процедурата по установяване на административно нарушение, издаване на наказателно постановление и неговото обжалване е уредена в ЗАНН. За неуредените в посочения нормативен акт случаи, чл.84 от ЗАНН препраща към субсидиарно приложение разпоредбите на НПК. Разглеждайки жалбата по същество, по аргумент на чл.314, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН, независимо от посочените от жалбоподателя основания, съдът изследва правилното приложение на материалния и процесуалния закон.

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са съставени от материално и териториално компетентните за това органи, в предвидената от закона писмена форма. Изискванията към процедурата по връчването на АУАН и НП на жалбоподателя са спазени, съгласно нормативните разпоредби. Актът за установяване на административно нарушение и НП съдържат всички необходими реквизити съобразно изискванията на ЗАНН.

При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да доведат до опорочаване на санкционната процедура. Нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, са описани достатъчно пълно и ясно, както в акта, така и в наказателното постановление, поради което съдът счита, че

правото на защита на дружеството-жалбоподател не е било накърнено.

В хода на съдебното следствие, при преценка на цялата доказателствена съвкупност, се установяват достатъчно данни за извършването на нарушението по чл.11, ал.1, т.1, т.5, т.10 и т.26 от ЗПК, изразяващо се в това, че на посочените в АУАН и НП дата и място, дружеството-жалбоподател при сключване на договор за потребителски паричен кредит, не е вписал всички необходими реквизити, съобразно изискванията на Закона за потребителския кредит, а именно не е вписал: данни, относно мястото на сключване на договора; данни за юридическото лице, когато в договора участва кредитен посредник; годишен процент на разходите и адрес на КЗП като контролен орган по спазване изискванията на закона.

В случая не се констатира основания за приложение на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, тъй като установеното нарушение, както и обстоятелствата по същото не разкриват по-ниска степен на обществена опасност от обичайната. По дефиниция нарушението е формално и макар закона да не изисква настъпване на вредни последици като негов съставомерен резултат, такива фактически са налице – засягане правата на неограничен брой потребители, в частност правото им на информация за предлагания продукт. В случая, задължително следва да се отчете, че се касае до субект, осъществяващ кредитна дейност по занятие, което изисква не само стриктно изпълнение на задълженията по установения държавен ред, но и полагане на дължимата грижа по отношение на лоялните отношения с клиентите. При тези съображения не може да се приеме, че нарушението е „маловажно” по смисъла на чл.28 ЗАНН.

Наложената за нарушението по чл.11, ал.1, т.1, т.5, т.10 и т.26 от ЗПК имуществена санкция, предвидена в разпоредбата на чл.45, ал.1 от ЗПК е в минимален размер и поради това отпада необходимостта да се обсъжда въпроса за индивидуализация на наказанието, чийто наложен от наказващия орган минимален размер от три хиляди лева съдът приема за справедлив, съобразен с разпоредбата на чл.27 от ЗАНН, съответен на извършеното нарушение и от естеството да съдейства за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН.

С оглед гореизложеното, съдът счита посочените възражения в жалба за изцяло неоснователни, тъй като извършването от обективна страна на

административното нарушение по ЗПК от дружеството-жалбоподател се доказва безспорно и категорично, като при издаването на НП са спазени изискванията на материалния и процесуалния закон, от което следва НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Както акта за установяване на административно нарушение, така и обжалваното наказателно постановление са издадени от оправомощен орган, в кръга на неговата материална и териториална компетентност и съдържат всички законово определени реквизити и отговаря на изискванията за форма. В тях е посочена датата и мястото на извършване на нарушението, кой е нарушителят, съдържа се и конкретно и ясно описание на нарушението от фактическа страна. Посочени са точно конкретните законови разпоредби, които са нарушени с деянието и съответната норма, въз основа на която следва да се ангажира административнонаказателната отговорност на дружеството.

Настоящият съдебен състав намира, че в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са посочени предпоставките и основанията и всички необходими елементи, които определят и индивидуализират административното нарушение, поради което по своята форма и съдържание те отговарят на изискванията на ЗАНН от формална страна. Описаната в наказателното постановление фактическа обстановка се установява от констатациите, съдържащи се в съставените констативни протоколи, съответства на посочената такава в акта за установяване на административно нарушение и се доказва от приобщения към делото доказателствен материал.

В този смисъл е и Решение от 24.07.2019 г. по к.а.н.х.д.426/2019 г. по описа на Административен съд – Враца.

С оглед изложеното, съдебният състав намира въззивната жалба за неоснователна, поради което следва на основание чл.63, ал.2, т.5 ЗАНН да потвърди атакуваното наказателно постановление, като правилно и законосъобразно.

При този изход на делото и предвид претендираните разноски от страните, следва на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН дружеството-жалбоподател да бъде осъдено да заплати на АНО разноски по делото в размер на 100.00 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от посочените по-горе доводи и на основание чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН, Районен съд-Враца, VII наказателен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № К-000178/18.04.2022 г., издадено от директора на РД за областите Видин, Монтана и Враца към ГД КП при КЗП, с което за нарушение на чл.11, ал.1, т.1, т.5, т.10 и т.26 ЗПК, на основание чл.45, ал.1 ЗПК, на „Ти Би Ай Банк“ ЕАД, ЕИК 131134023 е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000.00 /три хиляди/ лева.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН „Ти Би Ай Банк’ ЕАД, ЕИК 131134023 да заплати на РД за областите Видин, Монтана и Враца към ГД КП при КЗП сумата от 100.00 /сто/ лева, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Враца по реда на гл.XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за неговото изготвяне.

Съдия при Районен съд – Враца: _____